

Posudek bakalářské práce

Terezie Výborná: Chránová hudba v Jihlavě a její vývoj se zřetelem ke kůru kostela sv. Jakuba. Univerzita Karlova v Praze – Pedagogická fakulta a Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola, Praha 2006, 101 s. + přílohy 40s.

PhDr. Jana Vojtěšková, CSc. - oponent

Předložená práce se zabývá hudbou ve významném středisku české a německé hudební kultury – v Jihlavě. V úvodu práce je nastíněna stručná historie města Jihlavy a farního kostela sv. Jakuba, který byl významným dějištěm chránové hudby od dob svého založení ve středověku až do současnosti. Kromě toho je nastíněno také širší hudební dění a školství v Jihlavě od 13. století do současnosti. Zvláštní pozornost je věnována přínosu jednotlivých osobností k hudebnímu životu města. Závěrečná kapitola se zabývá fragmenty starých rukopisů a tisků z jihlavské jezuitské knihovny. Příložen je pak soupis archivu významného ředitele jihlavských katolických kůrů Filipa Kozy, dále seznam skladeb Mgr. Petra Šandery a výběr z tvorby Mgr. Františka Fialy. Přílohy obsahují také spartaci Ave Maria B. Boudy.

Autorka se původně chtěla zabývat pouze hudební historií kůru u sv. Jakuba v Jihlavě, ale jak přiznává v úvodní kapitole, nenalezla dostatek pramenů ke studiu. Práce má tedy širší záběr. Vychází především z dostupné literatury a její úvodní kapitoly mají kompilační charakter. S archivním materiálem pracovala v případě osobnosti regenschoriho Franze Kindermanna, dále s fragmenty rukopisů a tisků z jihlavské jezuitské knihovny. Pramenným materiálem jí byl také archiv ředitele kůru F. Kozy. Důležitou metodou autorčiny práce bylo dotazování žijících pamětníků a zachycování jejich výpovědí. V neposlední řadě přistoupila také ke spartaci jedné ze skladeb B. Boudy.

Použité metody práce jsou adekvátní dochovanému materiálu. Autorce se podařilo vytvořit poměrně plastický obraz hudebního života v Jihlavě. Vzhledem k dochovanému pramennému materiálu je pochopitelné, že těžiště spočívá v líčení poměrů ve 20. stol. a současnosti.

Ve zpracování se autorka dopustila určitých nepřesností a zkreslení. Nepřesně používá odborný termín generál bas - píše jako dvě slova, skladatele Deliba skloňuje v genitivu jako Delibesa, Adam Michna z Otradovic je uveden jako A. V. M. z Otradovic, dotazníky bych raději sestavovala než sestavovala. Zvláště působí používání 1. osoby množného čísla, hovoří-li autorka o své práci, např. s. 94 „jak jsme naznačili v úvodu“ – nepracovala snad autorka samostatně?

O své práci s archivem ředitele kůru F. Kozy hovoří autorka jako o katalogizaci, ale ve skutečnosti vytvořila pouze soupis. Katalogizace by musela být provedena podle dalších kritérií. Pod pojmem katalogizace se nerozumí jen uvedení autora, názvu, čísla opusu a data provedení, ale řady dalších podrobnějších údajů – např. zda jde o hlasový materiál nebo partituru, jak je materiál rozsáhlý, kdo a kdy skladbu opsal či vytiskl apod.

Také v kapitole o fragmentech starých rukopisů a tisků z jihlavské jezuitské knihovny autorka projevila nezkušenost s prací s prameny tohoto typu. Do bakalářské práce by bylo vhodné uvést alespoň signatury uložení pramenů v Moravském zemském muzeu, aby je ten, kdo by chtěl na práci navázat, nemusel pracně vyhledávat. Dobré by bylo také alespoň stručně fragmenty popsat, zda jde jen o jedno folio, zda je popsáno oboustranně či jednostranně,

rozměr papíru, apod. Mnohé sice napoví obrazová dokumentace, ale ne vše potřebné je možné z ní vyčíst.

Přes uvedené nedostatky se domnívám, že práce Mgr. Terezie Výborné dosáhla cíle, který si vytkla a zároveň splnila požadavky kladené na závěrečnou bakalářskou práci.

V Praze 15. 5. 2006

